Написав Яна Рожнятовська
Четвер, 23 липня 2015, 15:25

Стояти незламно, сягаючи неба -
Є в душах людських споконвічна потреба,
Юрбі не коритись, віщаючи правду,
Плекаючи в ній незрівнянну відраду.

Хоч нас поведуть, може статись, на плаху
І серце зомліє від болю і страху!
Даруй тоді, Боже, і в смертну годину
Не зрадити правді бодай на хвилину!